

Arrest

nr. 161 994 van 12 februari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 september 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 juli 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 december 2010 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 26 juli 2013 werd deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 02.12.2010 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, § 3, en in toepassing van artikel 7, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).

Reden(en):

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid van de wet (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, eerste lid).

Het Grondwettelijk hof stelt eveneens in haar arrest nr 193/2009 dd 26.11.2009 dat een dergelijk onderzoek naar medische zorgen in het land van herkomst vereist dat betrokkene zijn identiteit en nationaliteit kunnen worden vastgesteld (B.5.2.) [...] Een identiteitsdocument dient niet te worden voorgelegd indien de identiteit op een andere wijze kan worden aangetoond. (B.5.3.) Doch betrokkene laat in huidig verzoekschrift na om zijn identiteit op een andere afdoende wijze aan te tonen. Betrokkene legt in de aanvraag 9ter een document voor dat recht zou geven op voedselhulp door de Irakese autoriteit. Het document laat echter op geen enkele wijze toe een fysieke vast te stellen met betrokkene. Bijgevolg is in huidig verzoekschrift een gebrek aan "enig ander document waarvan de waarachtigheid als bewijs van identiteit niet ter discussie kan worden gesteld."

Het staat betrokkene vrij eventuele medische elementen te doen geiden in het kader van een vraag tot verlenging van de termijn van zijn bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vraag zal moeten gestaafd zijn met een recent medisch getuigschrift betreffende de ingeroepen elementen, getuigschrift dat zich duidelijk uitspreekt omtrent een eventuele onmogelijkheid tot reizen en de geschatte duur van deze onmogelijkheid. Deze vraag, die in se de verblijfssituatie van betrokkene niet wijzigt, zal het voorwerp uitmaken van een onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Hij voert in concreto aan dat hij zijn paspoort heeft voorgelegd teneinde te bewijzen dat hij wel degelijk de leeftijd heeft die hij opgaf en dat hij Irakees is. Op het ogenblik van het indienen van de aanvraag was de asielpcedure nog lopende. Hij voert verder aan dat hij thans beschikt over een identiteitsbewijs dat hij aanvullend heeft overgemaakt.

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van de vreemdelingenwet verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben en draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker wel degelijk de motieven van de bestreden beslissing kent, nu hij deze betwist en tracht te weerleggen. Het middel dient dan ook verder te worden onderzocht vanuit de aangevoerde schending van artikel 9 ter van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voert aan dat hij op het ogenblik van het indienen van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf wel degelijk in het bezit was van een paspoort dat zich toen in het administratief dossier bevond. Daarnaast voert hij aan dat hij als asielzoeker overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet diende te worden vrijgesteld van het voorleggen van de voorwaarden van een geldig paspoort.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoeker een asielprocedure indiende op 27 juni 2009, die werd afgesloten op 3 november 2009 met een weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op 12 maart 2010 bevestigde de Raad voor Vreemdelingbetwistingen met het arrest 48 147 de beslissing van de commissaris-generaal. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in op 2 juli 2010, die niet in overweging werd genomen bij beslissing van 11 juni 2010. Verzoeker diende daarop een derde asielaanvraag in op 16 december 2010, die niet in overweging werd genomen bij beslissing van 29 maart 2011.

Uit deze gegevens blijkt dat er in hoofde verzoeker op 2 december 2010, het tijdstip van het dienen indienen van diens aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, er geen asielaanvraag hangende was. Het feit dat verzoeker daarna, op 16 december 2010 een vierde aanvraag indiende die niet in overweging werd genomen bij beslissing van 6 februari 2012, doet daar geen afbreuk aan.

Noch op het ogenblik van het indienen van de aanvraag op grond van artikel 9ter, noch op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing op 26 juli 2013, was verzoeker in de situatie dat hij vrijgesteld was van de voorwaarden van het voorleggen van een identiteitsdocument omdat er een asielprocedure hangende was. Evenmin wees verzoeker in zijn aanvraag van 2 december 2010 op het feit dat zijn paspoort zich reeds in het administratief dossier zou hebben gevonden. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op geen enkele wijze melding heeft gemaakt van het al dan niet beschikken over de vereiste identiteitsdocumenten, noch dat deze zich in het administratief dossier zouden bevinden en dat zij evenmin aantoont dat zij deze onmogelijk kon verwerven in België (RvS 3 februari 2011, nr. 211.013). Verzoeker vermeldde in de inventaris bij zijn aanvraag enkel een "identiteitsdocument", dewelke in de bestreden beslissing werd beoordeeld. Verzoeker betwist niet het motief dat het slechts ging om een document met betrekking tot de voedselhelp, dat niet als bewijskrachtig identiteitsdocument kan worden aanzien.

In de mate verzoeker aanvoert dat hij aanvullend bij zijn aanvraag op een later ogenblik zijn paspoort indiende, gaat hij eraan voorbij dat het voorleggen van een identiteitsdocument een ontvankelijkheidsvoorwaarde is bij de aanvraag waaraan dient te worden voldaan op het ogenblik van het indienen van aanvraag (RvS 30 juni 2011, nr. 214.351). Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT